

РЕШЕНИЕ

№ 617

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8867** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Р. А. А., чрез майка ѝ и неин пълномощник Линка П. А. от [населено място], срещу заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЩ/2059/ФП/15.07.2021г. на директора на дирекция "Социално подпомагане"- Л., с която считано от 01.07.2021 г., на основание чл.70, т.3 ЗХУ е определена месечна финансова помощ в размер на 92, 50 лв., потвърдена с решение № 22-РД06-0308 от 11.08.2021 г. на директора на РД "Социално подпомагане"-С. град.

В жалбата се излагат съображения за не правилно определен размер на месечната помощ с оглед факта, че не е взета предвид социалната пенсия за инвалидност с определена и чужда помощ от НЕЛК на лицето. Моли се заповедта да бъде отменена, без да посочва конкретни аргументи.

Ответната страна - директорът на дирекция "Социално подпомагане/ДСП/-Л. - редовно призован не изпраща представител. Депозирано е становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Р. А. А. е лице с увреждане, съгласно експертно решение на НЕЛК № 1121 от 28.05.2021 г. със срок до 01.02.2024 г., с което органът по медицинската експертиза ѝ е определил 94 % трайно намалена работоспособност, с

чужда помощ. На 22.06.2021 г. жалбоподателката е подала в дирекция "Социално подпомагане"-Л. заявление за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20, ал.1 ЗХУ, съобразно увреждането ѝ със заявена потребност от месечна финансова подкрепа и целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги и ползване на лична помощ. Към заявлението - декларация, съгласно изискванията на параграф 6, ал. 3 от ПЗР на ЗХУ жалбоподателката представила посоченото по-горе експертно решение на НЕЛК. Съобразно разпоредбите на Глава трета от ЗХУ и ППЗХУ, на 13.07.2021 г. е изготвена индивидуална оценка на потребностите на лицето, със срок, срокът на валидност на ЕР на НЕЛК, а именно до 01.02.2024 г., съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗХУ, чл. 18, ал. 2, т. 2 от ППЗХУ, в която е направено заключение с конкретни подкрепящи мерки: предоставяне на месечна финансова подкрепа на основание чл.70, т.3 ЗХУ в размер на 25% от линията за бедност за периода от 01.07.2021г. до 29.02.2024г. Установено е още, че г-жа А. е на 52 г., преосвидетелствана с ЕР на НЕЛК № 1121/28.05.2021 г., с определени 94% трайно намалена работоспособност, с чужда помощ, водеща диагноза „Умерена умствена изостаналост". Установена е пълната ѝ зависимост от придружител, затова е отчетена необходимост да ѝ се предостави лична помощ, съгласно Закона за личната помощ, финансова подкрепа по чл. 70 от ЗХУ и право на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, веднъж в годината с придружител, на осн. чл. 72, т. 4 от ЗХУ.

Въз основа на изготвената оценка, със Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЩ/2059/ФП/15.07.2021г. на директора на дирекция "Социално подпомагане" – Л., на Р. А. А. е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70 т. 2 от ЗХУ в размер на 92, 25 лв., считано от 01.07.2021 г. до 29.02.2024 г.

Заповедта е потвърдена с Решение № 22-РД06-0308 от 11.08.2021 г. на директора на РД "Социално подпомагане"-С. град.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от правна страна следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок (няма данни решението да е връчено на жалбоподателката, както и не се прави възражение от ответника за просрочие, поради което настоящата инстанция приема жалбата за допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 70 от ЗХУ, право на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1 имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва:

1. от 50 до 70,99 на сто степен на увреждане - в размер 7 на сто от линията на бедност;
2. от 71 до 90 на сто степен на увреждане - в размер 15 на сто от линията на бедност;
3. над 90 на сто степен на увреждане - в размер 25 на сто от линията на бедност;
4. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават пенсия за инвалидност поради общо заболяване или поради трудова злополука или професионална болест - в размер 30 на сто от линията на бедност;
5. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност - в размер 57 на сто от линията на бедност.

Съгласно чл.66, ал. 2 от ППЗХУ, при определяне на размера на месечната финансова подкрепа по чл. 70, т. 4 и 5 от Закона за хората с увреждания се взема предвид видът

на получаваната пенсия съгласно Кодекса за социално осигуряване. Съгласно т. 4 и 5 от чл. 70, за определяне на по-висок размер на финансова подкрепа се изисква кумулативното наличие на издадено ЕР на ТЕЛК/НЕЛК над 90%, с определена чужда помощ и отпуснатата пенсия за инвалидност или социална пенсия за инвалидност.

Към датата на изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите и към датата на издаване на административния акт, все още до административния орган не е постъпила служебна информация от НОИ за отпуснатата добавка за чужда помощ към пенсията на лицето или за промяна на вида на отпуснатата пенсия. В социалната оценка е заложено, че след постъпване на такава информация, размерът на финансовата подкрепа ще бъде изменен, което се е и случило. На 02.09.21 г., след разполагане със служебна информация, че на г-жа А. е отпусната социална пенсия за инвалидност, със Заповед № 2209-РД01-0108/02.09.21 г. е изменен оспорвания административен акт, относно основаниято и размера на отпуснатата финансова подкрепа, като е опусната такава по чл. 70, т. 5, в размер на 210.33 лв. Срокът за получаването ѝ е запазен, с този по първоначалната заповед, а именно, от 01.07.21 г. до 29.02.24 г. Наредено е да се извърши доплащане за предходния период (01.07.21-31.07.21 г.), като разлика в размерите. Тъй като помощите се изплащат до края на месеца, следващ месеца, за който се дължат /чл. 66, ал. 3 /, финансовата подкрепа, за месец август 2021 г. лицето е получило през месец септември 2021 г. За всичко това г-жа Р. А. е уведомена на 09.09.21 г., чрез нейната майка и представител Линка А..

За извършеното доплащане е съставен Констативен протокол № 68/07.09.21 г.

Онователно е искането на жалбоподателката в случая да ѝ бъде отпусната финансова подкрепа в размер на 57 на сто от линията на бедност. Хипотезата на чл. 70, т. 5 ЗХУ релевантно условие, обусловено от нормативно установения разграничителен критерий е вида на пенсията, получавана от лицето към момента на отпускане на месечната финансова подкрепа, което предпоставя интензитета на същата. По силата на цитираната норма от ЗХУ, такава се отпуска на лица над 18 години с над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност. Право на социална пенсия за инвалидност по чл. 90а, ал. 1 от КСО /в редакцията, доп. - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. / имат лицата, навършили 16-годишна възраст, с трайно намалена работоспособност /вид и степен на увреждане повече от 71 на сто, на които не е отпусната друга пенсия, включително от друга държава.

Безспорно е обстоятелството, видно и то приложеното по делото разпореждане № [ЕГН] от 28.06.2021г. на ръководителя на „ПО“, че жалбоподателката А. получава лична социална пенсия за инвалидност, поради което същата отговаря на първото от кумулативно изискуемите предпоставки на чл. 70, т. 5 от ЗХУ, явяващи се задължителни условия за отпускане на финансова подкрепа в размер на 57 на сто от линията на бедност. Налице е и второто кумулативно изискуемите предпоставки на чл. 70, т. 5 от ЗХУ, тъй като от приложеното по делото ЕР на НЕЛК 1121 от 28.05.2021г., се установява, че на лицето е определена 94 % ТНР с чужда помощ.

Видно от приложената по делото Заповед № 2209-Рд01-0108/02.09.2021г. на Директора на ДСП-Л., действително на жалбоподателката е отпусната финансова подкрепа в размер на 210, 33 лв. респ. 57 на сто от линията на бедност, но само за един месец, а именно за периода от 01.07.2021г. -31.07.2021г., като за периода от 01.08.2021г. до 29.02.2024г. размера на месечната финансова подкрепа отново остава

същия по чл.70, т.3 ЗХУ в размер на 92, 25 лв., а не както предвижда чл70, т.5 от същия закон.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена, като преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението- декларация на жалбоподателката, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 7 -ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. А. А., чрез майка ѝ и неин пълномощник Линка П. А. от [населено място], срещу заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЩ/2059/ФП/15.07.2021г. на директора на дирекция "Социално подпомагане"- Л., с която считано от 01.07.2021 г., на основание чл.70, т.3 ЗХУ е определена месечна финансова помощ в размер на 92, 50 лв., потвърдена с решение № 22-РД06-0308 от 11.08.2021 г. на директора на РД "Социално подпомагане"-С. град.

ИЗПРАЩА делото като преписката на Началник отдел ИОХУСУ в Дирекция "Социално подпомагане"- Л. за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: